

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Α΄ Περίοδος

Άγιοι Πρωτοστάτες, των πόλεων και όλων μας προστάτες
Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού (Α΄ Περίοδος)
Μακρινίτσα 2015

Μακρινίτσα 2015

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Αχιλλείου Πολιούχου Λαρίσης

Σαν στολίδι η εκκλησιά του
είναι κάτω απ' τη ματιά του.(2)
πόλη στην καρδιά του κάμπου
δώρα φύσης κουβαλά.

Τα παιδιά στην αγκαλιά του
κι οι μεγάλοι στη θωριά του (2)
μια πατρίδα της ψυχής
την καρδιά του ακουμπά.

Θεσσαλία σ' αγκαλιάζει
με την πίστη σε σκεπάζει
θείο δώρο η σιωπή
Θεσσαλία σε φωτίζει
και τη γη σου πώς σκαλίζει
άγιο λόγο να ποτίζει
σαν παντοτινή τροφή
είναι, είναι, είναι η τροφή.

Η ζωή του ένα χάδι
στων ανθρώπων το ψεγάδι (2)
ένα μοίρασμα, ένα θαύμα
που απλόχερα σκορπά.

Απ' την πέτρα βγάζει λάδι
κι απ' το τραύμα το σημάδι (2)
βήμα είναι του Θεού
την καρδιά μου σεριανά.

Θεσσαλία σ' αγκαλιάζει.

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Νικήτα Πολιούχου Σερρών

Ήταν ο Άθως το φως
όπως στα παιδιά το Πάσχα
ανοιχτός ουρανός και γεμάτη σου η ψυχή
Ένας άγιος έτοιμος, νίκησε,
τον παλιό του τον εαυτό
και ξεκίνησε στην Αγιάνα του
Ουρανούπολη κι απ' τα Στάγειρα
προς τις Σέρρες...

Νικητής του κακού
όπως το λέει, Νικήτας, τ' όνομά του
μια πατρίδα να προσέχει, την ψυχή του λαού
κι από τότε παλιά, δεν έχει Πάσχα
Να μην τη θυμηθούνε εκείνη τη γιορτή του λυτρωμού.

Άγιε το Θεού
απ' το Μπέλλες προσευχούλα
Ξέρουμε πως ακούς, στην πατρίδα σου κι όλοι εμείς
ως τα σύνορα φύλαγε
εύκολος είναι τώρα ο δρόμος αυτός
και ξεκίνησε απ' τις Σέρρες σου
στην Ηράκλεια, στη Ροδόπολη
Μακρυνίτσα...

Νικητής...

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Χαραλάμπους Πολιούχου Πρεβέζης

Ευτυχώς της ψυχούλας Κάποιος έχει κλειδί
δηλαδή Κάποιον έχει προστάτη
κι αν ποτέ δεν μιλάει στην ψυχή κατοικεί
τη στηρίζει αν χρειάζεται κάτι!

Κι όπως λέει ο Χριστός μας
αν το χτίσεις γερό το σπιτάκι σου κι όχι στην άμμο
κι ο βοριάς να σφυρίζει κι αν έρθει νερό
δεν θα πέσει με τίποτε χάμω.

Πολιούχος σημαίνει, χαμογέλα εσύ,
θυμιατό είμαι εγώ και καντήλι
και προσεύχομαι, η πόλη σου,
να είναι ασφαλής
στην πρασιά σε φωνάζουν οι φίλοι,
σε θέλουν οι φίλοι!

Σαν παππούς μας μιλάει
με σοφία πολλή και της Πρέβεζας είναι προστάτης
στη γιορτή το Φλεβάρη μας μαζεύει εκεί
κι η χαρά στην εικόνα του λάμπει!

Και μπορεί των μαρτύρων να κρατάει τον Σταυρό
αλλά τώρα όλα κείνα τελειώσαν
γιατί εκείνος αιώνια θα ζει και για μας
κι οι εχθροί του από τότε παλιώσαν,
οι εχθροί τελειώσαν!

Ύμνος της ομάδας της Αγίας Μαρκέλλας Πολιούχου Χίου

Χιώτικο πρωινό
μυρωδιά δυνατή
σκόρπια στο γαλανό
και ανθίζει η γή.

Κάτασπρα τα στενά
μα σε μια αμμουδιά
βράχια σαν τα σπαθιά
κοκκινίζουν.

Πώς ανοίγει η στεριά
σαν μια αγκαλιά
ο Θεός σου πονά
μα ο πατέρας ξεχνά.

Αίμα πόνος κυλά
τρικυμία ξανά
τα βαθιά τα νερά
πώς να αντέξουν.

Μαρκέλλα γυρνάς
στη ζωή πλάτη
πατέρα ζητάς
μα είναι απάτη

Μαρκέλλα πονάς
μα σκορπάς νίκες
πατέρα ζητάς
και Θεό βρήκες.

Στης σκηνής τη σιωπή
ζωγραφίζω τη Χιό
μοιάζει σαν αστραπή σε
σκοτάδι βαθύ.

Στης σκηνής τη σιωπή
στέλνω μια προσευχή
η στεριά μου εσύ
μες το κύμα.

Πολιούχος εκεί
σε νησί μακρινό
μα θαρρώ ειν' η γη
που χρόνια τώρα ποθώ.

Ρίζες, φως και νερό
σαν το δέντρο διψώ
ήλιο παντοτινό
τη Μαρκέλλα.

Μαρκέλλα γυρνάς...

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Νίκωνος του Μετανοείτε Πολιούχου Σπάρτης

Δρόμους μετράει το ραβδί
και τις στιγμές η ευχή τυλίξου στο ράσο σφικτά
ζέστη να βρει η καρδιά.

Θάλασσες κάμποι βουνά
για αγάπη η Ελλάδα διψά
Όσιε γέροντα η αρχή
είναι στη 'μέσα' αλλαγή!

Ν' ακουστεί το μήνυμα
μήνυμα σ' όλη τη γη
πως μόνον η μετάνοια
η αληθινή ειν' επανάσταση!

Δεν είναι η δόξα, δεν είναι τα λεφτά
του Κόσμου δεν είναι τα Γράμματα!
Έχει σοφία κι έχει χαρά
όχι να πεις στο "εγώ"
Να αρνηθείς το "εγώ"

Τριμμένα στην προσευχή
τα γόνατα κι η ψυχή
ό,τι ένας άγιος μπορεί
το 'τρέμουνε' κι οι Ούρανοι

Γέροντα Νίκωνα αρχή
να βάζαμε κάθε στιγμή
έτσι θ' αλλάξει αυτός
ο Κόσμος μας ο φθαρτός!
Ν' ακουστεί.....
Δεν ειν' η δόξα.....

Ύμνος της ομάδας των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Πολιούχων Μυτιλήνης

Της πίστης μας ο Ήλιος
να 'ναι καλός μας φίλος
έτσι για να «ζεσταίνει» την καρδιά!

Σαν τους Αγίους για να ζούμε
κι αν «σκοτεινιάσει» μη καθούμε
θέλει και τις «φουρτούνες» η καρδιά!

Σαν κύμα είναι το Πάσχα σε νησί,
σαν «κύμα» ας γιορτάσουμε μαζί...
... στην Τρίτη της Λαμπρής κι οι τρεις μαζί
παρέα να 'ναι εκεί!

Στη Μυτιλήνη Πάσχα να τους βρω
μαζί τους μες στο χρόνο να καθώ
στην Πόλη όπως πριν πέσει να βρεθώ
κι αυτή να μην ξεχνώ!

Μοιάζει με ένα καράβι
που φεύγει απ' το λιμάνι
κι ανοίγει για τα πέλαγα πανιά!

Αφήνει κύμα που θεριεύει,
έτσι ειν' η πίστη που παλεύει
κι έτσι τα σβήνει όλα τα «παλιά»!

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Γεωργίου Πολιούχου Ιωαννίνων

Στα Γιάννενα κτήτορας στητός
και φύλακας, στο Θεό, πιστός
σε νοιώθουν πως είσαι, πάντα, ζωντανός!

Για μας είσαι Άγιος τσολιάς
το χέρι μας, στο χορό, κρατάς
σαν ήρωας ξέρεις, όμως, και μιλάς....

Κι αν η πόλη δεν θυμίζει
την παλιά της ιστορία
την κρατά και τη στηρίζει
η δική σου παρουσία....
Αν ο χρόνος τη βαραίνει
σαν τον ίσκιο από τα τείχη
ούτε η χάρη ξεθυμαίνει
ούτε έζησε από τύχη!
Ούτε ο χρόνος τη βαραίνει
ούτε η χάρη ξεθυμαίνει.

Δεν είναι οι πύργοι στα ψηλά
τα κάστρα, οι πόρτες, τα οχυρά
που μένει ακόμη, πόλη δυνατή!

Τη ζήλεψαν, σ' όλα, οι εχθροί
της πάτησαν κάθε σπιθαμή
ποιος τόλμησε, στο κακό, ν' αντισταθεί;

Κι αν η πόλη.....

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Σπυρίδωνος Πολιούχου Κερκύρας

Πριν πόσα χρόνια, το ξεχνώ,
ήρθα να σε δω το καλοκαίρι...
μου ήσουν άγνωστος κι εσύ,
μαζί με το νησί!

Ήθελα θαύματα να βρω
στην πίστη να δεθώ έψαχνα τρόπο
πολλά ρωτούσε το μυαλό
κι εγώ τί να πρωτοπώ!

Μα πώς γίνεται
κεραμίδι με χώμα, νερό και φωτιά πώς γίνεται;
Τρία πράγματα όλοι το ξέρουν ένα γίνονται
κι όλοι βλέπουν πώς είναι τόσο δυνατό...

Κι όμως γίνεται
όταν θες για Θεό να μιλήσεις το θαύμα γίνεται
η φωτιά, το νερό και το χώμα μπροστά σου λύνονται
τόσο Άγια Τριάδα είναι ο Θεός!

Τώρα την Κέρκυρα αγαπάς
κι όλο περπατάς μες τα καντούνια
τί κι αν ποτέ δεν είχες δει, ξανά
τέτοιο νησί!

Μα 'χει φροντίσει ο Θεός
κι άφθαρτο φρουρό σ' άφησε αιώνια
Κύπρος και Κέρκυρα μαζί
για πίστη ζωντανή!

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου Πολιούχου Αθηνών

«Ἡ ο Θεός είναι που πάσχει
ή τα πάντα έχουν χαθεί»!
Τι 'ναι αυτό που θες να μάθεις;
Ειν' ο Χριστός
τον κόσμο που Ανασταίνει!

Με μια σπίθα πώς απλώνει
στην καρδιά σου πυρκαγιά,
που τον Άρειο Πάγο «λιώνει»
κι έτσι κρίνεις τώρα καθαρά!

Αξίζουμε Χριστό;
Διονύσιε για πες μας,
που ξέρεις νομικά, μα ζεις Αληθινά!
Το δίκιο ή η καρδιά
κερδίζει τις ψυχές μας;
Για μάθε μας ξανά
από ψηλά
να ζούμε αληθινά!

Στην Αθήνα ας ξαποστάσεις
θέλει κόπο η «δίκη» αυτή...
Τον Χριστό να μην «κουράσεις»
μη ξεχαστεί
και δεν μας «αθωώσει»!

Από 'κει τα λάθη σβήνε,
μη θυμάσαι τα παλιά
και συνήγορός μας γίνε
πες Του μόνο όλα τα καλά!

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Δημητρίου Πολιούχου Θεσσαλονίκης

Με όπλο σου
την προσευχή και την ανδρεία της ψυχής σου
διδάσκεις λόγους με κινδύνους στην ζωή σου
θυσία εσύ αληθινή.

Τα βάσανα
όλα με πίστη άντεξες να υπομείνεις
την Βασιλεία του Θεού για να κερδίσεις
έχεις χαρά μες στην καρδιά.

Ήρθε ο Άγγελος σε σένα
στεφάνι να φορέσεις
σε προστατεύει απ' τους εχθρούς.

Ήρθες σαν Άγγελος σε μένα
στεφάνι να φορέσω
να διώξω τους εγωισμούς.

*Δημήτριε, εσύ, της πόλης προστάτης
Πολιούχος αγάπης, μας καθοδηγείς
μαρτύριο ζεις, ακτίνα φαντάζεις
τους δρόμους χαράζεις να βρω τον Χριστό.*

Τον Νέστορα
τον δίκαιο φίλο σου με θάρρος να οπλίσεις
ώστε με πίστη το κακό να αποπλίσεις
μαρτύριο προφητικό.

Ήρθε ο Άγγελος σε σένα
στεφάνι να φορέσεις
σε προστατεύει απ' τους εχθρούς.

Ήρθες σαν Άγγελος σε μένα
στεφάνι να φορέσω
να διώξω τους εγωισμούς.

*Δημήτριε, εσύ, της πόλης προστάτης
Πολιούχος αγάπης, μας καθοδηγείς
μαρτύριο ζεις, ακτίνα φαντάζεις
τους δρόμους χαράζεις να βρω τον Χριστό.
Αθλοφόρος ψυχής με πράξεις διδάσκεις
στην Θεσσαλονίκη τα τείχη φυλάς
εχθρούς να νικάς, ν' αναβλύζεις το μύρο
με το άλογο σου μετάνοια σκορπάς.*

*... ακτίνα φαντάζεις
τους δρόμους χαράζεις
να βρω τον Χριστό.*

Ύμνος του Αποστόλου Παύλου

Ή μας έχει αλλάξει ο καιρός
Ή μας έχει αφήσει ο Θεός
τράβηξαν οι αγγέλοι την πύλη
και έκλεισε ο ουρανός!

Τέτοια με τρομάζουν πολλά
δίχως του Θεού τη σκιά
έρημος θα μείνει ο κόσμος
οι άγιοι κι οι ελπίδες μακριά.

*Όχι, του Χριστού η αγάπη
βρέχει ευλογίες, δε σταλάζει δάκρυα,
του Χριστού μας η αγάπη
ουδέποτε εκπίπτει κι ούτε έχει άκρια!*

*Δεν πληρώνεται η αγάπη
στην ψυχή μιλάει δεν κοιτάζει πλάγια
όμορφη η ελπίδα, πιο καλή η πίστη
μα η αγάπη είναι άγια!*

Έτσι ο Θεός που αγαπά
απ' την πέτρα βγάζει παιδιά
σαν τον αγιασμένο τον Παύλο
που άλλαξε του κόσμου την καρδιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλες πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού Βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μian ευχή
μian υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

